

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Μ' ΔΗΜΗΤΡΙΑ

ΥΠΟ ΤΗΝ ΑΙΓΙΔΑ ΤΩΝ μ' ΔΗΜΗΤΡΙΩΝ

19 Νοεμβρίου 2005

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

THESSALONIKI STATE SYMPHONY ORCHESTRA

Διευθυντής Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης
Μύρων Μιχαηλίδης

Ειδικό Ταμείο Οργάνωσης Συναυλιών (Ε.Τ.Ο.Σ.)

Πρόεδρος

Βασίλης Γάκης

Αντιπρόεδρος

Κωνσταντίνος Καλαϊτζής

Μέλη

Θεοφάνης Καραγιώργος

Στέλλα Μπότζα

Ευσταθία Μαυρίδου-Γκουτζίκα

Συντονισμός - Επιμέλεια Ύλης:
Λίνα Μυλωνάκη
Σχεδιασμός εντύπου:
motley co. πω
Φωτογραφίες Κ.Ο.Θ.
Νώντας Στυλιανίδης

Διαχωρισμοί:
"Μακεδονική Χρωμοανάλυση"
Εκτύπωση:
Κουρτίδης - Μυλαράκης
Μουσικολογική ανάλυση:
Evelin Voigtmann

ΣΑΒΒΑΤΟ 19 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

ΑΙΘΟΥΣΑ ΤΕΛΕΤΩΝ Α.Π.Θ.

ΩΡΑ ΕΝΑΡΞΗΣ: 21:00

ΜΔΗΜΗΤΡΙΑ

ΥΠΟ ΤΗΝ ΑΙΓΙΔΑ ΤΩΝ μ' ΔΗΜΗΤΡΙΩΝ

G. Verdi (1813 -1901)

Εισαγωγή από την όπερα "I Vespri Siciliani"

"La vergine degli angeli": Άρια για σοπράνο, χορωδία και ορχήστρα από την όπερα "La forza del destino"

«Χορωδιακό των Τσιγγάνων» από την όπερα "Il Trovatore"

V. Bellini (1801-1835)

"Oh quante volte, oh quante": Άρια για σοπράνο και ορχήστρα από την όπερα "I Capuleti ed I Montecchi"

"Casta Diva": Άρια για σοπράνο, χορωδία και ορχήστρα από την όπερα "Norma"

Διάλεψη

V. Bellini (1801-1835)

Εισαγωγή από την όπερα "Norma"

"Ah! Non Credea mirarti": Άρια για σοπράνο και ορχήστρα από την όπερα "Sonnambula"

G. Verdi (1813 -1901)

«Χορωδιακό των φυλακισμένων» από την όπερα "Nabucco"

G. Donizetti (1797-1848)

"Piangete voi -Al dolce guidami":

Άρια για σοπράνο και ορχήστρα από την όπερα "Anna Bolena"

V. Bellini (1801-1835)

"Oh s' io potessi-Col sorriso d' innocenza":

Άρια για σοπράνο, χορωδία και ορχήστρα από την όπερα "Il Pirata"

Μύρων Μιχαηλίδης
Διεύθυντής Ορχήστρας

Βάσω Παπαντωνίου
Σοπράνο

Χορωδία «Μακεδονία»

Διεύθυνση Χορωδίας:
Α. Κοντογεωργίου

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης είναι ένα από τα δύο σημαντικότερα συμφωνικά σχήματα της Ελλάδας. Το ρεπερτόριό της ξεκινά από το μπαρόκ και φθάνει μέχρι τις πρωτοποριακές συνθέσεις του 21ου αιώνα.

Ιδρύθηκε το 1959 από τον Έλληνα μουσουργό Σόλωνα Μιχαηλίδη και κρατικοποιήθηκε το 1969. Πολλοί και σημαντικοί Έλληνες καλλιτέχνες ανέλαβαν τη διευθυντική «σκυτάλη» της: Πρώτος ο ιδρυτής της και στη συνέχεια ο Γεώργιος Θυμής, ο Άλκης Μπαλτάς, ο Κάρολος Τρικολίδης, ο Κοσμάς Γαλλαίας, ο Κωνσταντίνος Πατσαλίδης, ο Λεωνίδας Καβάκος και ο Μίκης Μιχαηλίδης. Σήμερα η ορχήστρα αριθμεί εκατό περίπου μουσικούς και διευθυντής της είναι ο αρχιμουσικός Μύρων Μιχαηλίδης.

Πέρα από τις τακτικές συμφωνικές συναυλίες της καλύπτει ένα ευρύ φάσμα καλλιτεχνικών δραστηριοτήτων, πραγματοποιώντας τακτικά παραστάσεις όπερας, μπαλέτου, συνοδείας βωβού κινηματογράφου κλπ. Στα πλαίσια της διαμόρφωσης του μελλοντικού φλόγου κοινού εντάσσεται η έντονη δραστηριότητά της με εκπαιδευτικές συναυλίες για παιδιά, νέους και για όλη την οικογένεια.

Βασικός στόχος της ορχήστρας είναι η προβολή της ελληνικής μουσικής παρακαταθήκης, πραγματοποιώντας πολλές πανελλήνιες και παγκόσμιες πρώτες εκτελέσεις. Στα ίδια πλαίσια εντάσσεται και η προώθηση νέων καλλιτεχνών, πολλοί από τους οποίους σήμερα είναι καταξιωμένοι στην ελληνική και διεθνή μουσική σκηνή. Πρωτοπορώντας στον ελληνικό χώρο ηχογραφεί με διεθνούς κύρους δισκογραφικές εταιρείες, όπως η BIS και η NAXOS.

Στον κατάλογο των Ελλήνων και ξένων αρχιμουσικών και σολίστ που έχουν συμπράξει με την Κ.Ο.Θ., συμπεριλαμβάνεται ένας μεγάλος αριθμός διάσημων προσωπικοτήτων: (P. Domingo, L. Pavarotti, S. Mintz, A. Khatchaturian, Y. Horenstein, E. Kurtz, Y. Simonov, Οδ. Δημητριάδης, M. Rostropovich, N. Gutman, M. Maisky, Δ. Σγούρος, V. Ashkenazy, P. Badura-Skoda, N. Magalov, L. Kogan, R. Ricci, Λ. Καβάκος, V. Tretjakov, V. Spinakov, C. Katsaris, L. Berman, P. Fournier, B.L. Gelber, W. Nelson, C. Mandeal, K. Paskalis, M. Τιρίμο, Θ. Κερκέζος και άλλοι).

Η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης πραγματοποιεί τις συναυλίες της στο Μέγαρο Μουσικής Θεσσαλονίκης. Πέρα από τη συχνή και συστηματική παρουσία της σε πόλεις ολόκληρης της Βόρειας Ελλάδας, περιοδεύει σε όλο τον ελλαδικό χώρο, ενώ εμφανίζεται επτήσιως στο Μέγαρο Μουσικής Αθηνών και συμπράττει στα σημαντικότερα φεστιβάλ τόσο της χώρας όσο και του εξωτερικού (Φεστιβάλ Αθηνών-Ηρώδειο, Δημήτρια, Φιλίππων, Διεθνές Φεστιβάλ «Κύπρια» - Κύπρος, International Festival "Zino Francescatti" - Μασσαλία, Φεστιβάλ Eclectic-Βαλένθια κ.ά.)

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ
ΔΙΑΣΤΑΥΛΟΣ

Μπακά τα έρθεις;

Οι υπονοίς που θέλετε, οιδι τους είναι πολύτιμος.
Στη διακοπή σέβετε όλα να είναι τέλεια;
για να μπορείτε αναποσποστατα να κολυμπήσετε,
να λοιξετε, να κοινωνείτε αγκαλιά.

Ανέβαλψε το Galaxia Vacation Club
της Καλαμάτας στην Ν. Δασκαλάδανωνακή.
Πολυτελείς σούτες, πάρνες, εστιατορία,
jacuzzi, water sport, baby sitting,
αλλά και δραστηριότητες
που απορουνεις ευχαριστα τα παιδιά.

GALAXIA
VACATION CLUB

Μοναδικό περιοδότερο και ιερόδιατο σύνορο τριήμερο για δύο. Στελάτε από στη 4220 γραφείο της Galaxia κέντρο,
την οποία θα ανέτο από Κέντρο μεριδιανού 10 τεμάχων.
Διακοπές αξέχαστες, για πάντα. πλαστοφορίες 210 6387500

Μύρων Μιχαηλίδης Διευθυντής ορχήστρας

Γεννήθηκε στο Ηράκλειο Κρήτης το 1968. Σπούδασε πιάνο με τον Δημήτρη Τουφεξή στην Αθήνα και διεύθυνση ορχήστρας με τους Hans-Martin Rabenstein (Ανώτατη Μουσική Ακαδημία του Βερολίνου), Miltiadis Karoudis και Simon Rattle (Διευθυντή Φιλαρμονικής του Βερολίνου).

Έχει συμπράξει ως αρχιμουσικός με πολυάριθμες ορχήστρες (όπως η Συμφωνική Ορχήστρα του Βερολίνου, η Ορχήστρα της Όπερας της Ανατολικής Σαξωνίας, η Φιλαρμονική του Μαγδεμβούργου, η Φιλαρμονική του Νέου Βρανδεμβούργου, η Συμφωνική Ορχήστρα της Θουριγγίας, η Ορχήστρα της Κάτω Σιλεσίας, καθώς και με όλες τις μεγάλες ελληνικές ορχήστρες), έχει συμμετάσχει σε διεθνή φεστιβάλ και γενικότερα έχει πραγματοποιήσει συναυλίες σε πολλές πόλεις της Ευρώπης.

Μεγάλη βαρύτητα έχει δώσει στην προβολή του ελληνικού πολιτισμού και ιδιαίτερα της ελληνικής μουσικής δημιουργίας και των νέων Ελλήνων καλλιτεχνών στο εξωτερικό.

Από το 1999 έως το 2004 διατέλεσε μόνιμος αρχιμουσικός στην Όπερα της Ανατολικής Σαξωνίας στη Γερμανία, ενώ υπήρξε ο ιδρυτής και ο πρώτος Μουσικός Διευθυντής της Ορχήστρας Egyhörden Néón στην Κρατική Μουσική Σχολή του Σαΐνεμπεργκ στο Βερολίνο, όπου και διατέλεσε μέχρι το 1998 καθηγητής ρεπερτορίου Όπερας και Μουσικής Δωματίου, συνεργαζόμενος με πολυάριθμα χορωδιακά σύνολα, καθώς και με σύνολα ιστορικών μουσικών οργάνων.

Έχει αναπτύξει δισκογραφική παραγωγή, ενώ στο συγγραφικό του έργο ιδιαίτερη αναφορά αξίζει στη συγγραφή εξειδικευμένης καλλιτεχνικής και τεχνικοοικονομικής μελέτης για τη δημιουργία Συμφωνικής Ορχήστρας στην Ελλάδα. Επίσης, είναι πτυχιούχος Νομικής του Τμήματος Νομικών και Οικονομικών Σπουδών του Πανεπιστημίου της Αθήνας.
Από το 2000 λαμβάνει εξαιρετικές κριτικές για παραγωγές Όπερας και συναυλίες σε ευρείας κυκλοφορίας έγκριτα περιοδικά, όπως το "Das Orchester" και το "Opernwelt", καθώς και σε μεγάλες εφημερίδες, όπως η "Sächsische Zeitung", η "Berliner Morgenpost", η "Der Tagespiegel" κ.ά.

Από τον Ιούλιο του 2004 είναι ο Καλλιτεχνικός Διευθυντής της Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης.

«... Ο Μύρων Μιχαηλίδης επενδύει στην εσωτερική δραματικότητα του έργου, επεξεργάζεται με ευαισθησία ένα ένα τα μουσικά μέρη, δημιουργεί με την ορχήστρα μεγαλειώδεις αποκορυφώσεις και συμφωνικό τραγούδι, χωρίς να υποχωρεί στο πηγαίο συναίσθημα του...»

ΒΑΣΩ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ

σοπράνο

Γεννήθηκε στον Πειραιά. Άρχισε να μαθαίνει πιάνο στα επτά της χρόνια και φωνητική στα δεκατέσσερα στο Εθνικό Ωδείο. Συνέχισε τις σπουδές της στο Κονσερβατόριο του Μιλάνου. Ξεκίνησε τη σταδιοδρομία της στη "Sonnambula", σε μια παράσταση της Λυρικής Σκηνής. Ο Ιταλός σκηνοθέτης Giuseppe di Tomazi την κάλεσε τότε για ακροάσεις στη Ρώμη.

Από εκεί ξεκινά η διεθνής σταδιοδρομία της. Τραγουδά στο θέατρο La Fenice σε παγκόσμια «πρώτη» την όπερα "Due illustri rivalli" του Mercadante και τον "Il corsaro" του Verdi. Εκεί την άκουσε ο Claudio Abbado και της πρότεινε να λάβει μέρος στον "Simon Boccanegra", στη Σκάλα του Μιλάνου.

Τραγουδά στο Παρίσι τη "Lucrecia Borgia" του Donizetti, μια όπερα που λόγω των ιδιαίτερων δυσκολιών της σπάνια παιζόταν και παίζεται. Η κριτική υπήρξε ενθουσιαστική. Την αποκάλεσαν «Νέα Κάλλας». Ακολουθούν "Gianni Schicci" στην Όπερα των Παρισίων, στο Λονδίνο "Ernani" με τους Nicolai Giaourouν και Pierro Capuccili, "La Boheme" στο Theatre de la Monnaie των Βρυξελλών με τον José Carreras.

Εκεί την εντοπίζει ο Maurice Bejart που ψάχνει για δέκα χρόνια την ιδανική Βιολέτα και της εμπιστεύεται τον ομώνυμο ρόλο στην "Traviata" του. Από τις Βρυξέλλες στο Παρίσι κι από εκεί στην Τουλούζη στο ρόλο της Μικαέλα στην "Carmen" του Michel Plasson. Μιμή ξανά στη "La Boheme" στη Φιλαδέλφεια με τον Luciano Pavarotti. "Sonnambula" στο Παρίσι, "Puritani" στο Λονδίνο, "Anna Bolena" στο Liceo της Βαρκελώνης με διευθυντή ορχήστρας τον Carlo Felice Cilario. Συνεργάζεται με τον Pier Luigi Pizzi, το μαέστρο Alberto Zedda, τον Jean Claude Auvray. Η κριτική παντού τη χαρακτηρίζει σαν την καλλιτέχνιδα που συνεχίζει τη μεγάλη παράδοση του belcanto, ενώ στο ρεπερτόριό της περιλαμβάνονται και έργα, όπως "Pyramos and Thisbe", "I Vespi Siciliani", η τέταρτη συμφωνία του Mahler, "Stabat Mater" του Rossini και του Pergolesi, "Don Carlos", "Requiem" του Verdi, "Faust", "Romeo and Juliette", η "Mireille" του Gounod, μέχρι και το "Mahagonny" του Kurt Weill. Δίνει ρεσιτάλ με lieder, συμμετέχει στο φεστιβάλ της Μπρατισλάβα τραγουδώντας "Tosca" και "Norma", περιοδεύει σε Αμερική, Αγγλία, Γαλλία και στις πρώην ανατολικές χώρες. Τραγουδάει στη Νιμ "Anna Bolena" (1982) και συμμετέχει στα εγκαίνια της νέας όπερας της Compiegne (1992).

Μετά την επιστροφή της στην Ελλάδα τραγουδάει στο Μέγαρο Μουσικής "Lucrecia Borgia", "Requiem", «Σκηνές Υπνοβασίας», δίνει ένα ρεσιτάλ «Σερενάτα & Προσευχή» με άρπα, πιάνο, κιθάρα και φλάουτο, τραγουδάει τη "Norma" στις 30 Μαΐου 1996 και την "Anna Bolena" σε μορφή concertante το 1998.

Συμμετέχει στη «Θεσσαλονίκη Πολιτιστική Πρωτεύουσα της Ευρώπης 1997» σε συναυλία με συνοδεία της Ορχήστρας της Ουγγρικής Κρατικής Όπερας. Συμμετέχει στα φεστιβάλ Πάτρας (1998) και Αρχαίας Ολυμπίας (1999). Στο Παρίσι δίνει μία τιμητική συναυλία για τα είκοσι χρόνια από το θάνατο της Marias Κάλλας στην Opera Comique το Νοέμβριο του 1997 και ξεκινάει την προσπάθεια για τη δημιουργία ενός νέου κτιρίου που θα στεγάσει την Εθνική Λυρική Σκηνή και για την ίδρυση της Μουσικής Ακαδημίας στο όνομα της Maria Callas. Για το σκοπό αυτό δίνει σειρά συναυλιών, όπως τη Συναυλία στο Kensington Palace του Λονδίνου το 2000, ένα ρεσιτάλ στη Λυρική Σκηνή Αθηνών με την Ορχήστρα της Ουγγρικής Κρατικής Όπερας το 2001, καθώς και ένα ρεσιτάλ στην Πινακοθήκη του Πρόδρομου και της Λένας Εμφιετζόγλου το 2002. Στις 31 Ιουλίου του 2000 ίδρυει την Εταιρία για τη Δημιουργία του Νέου Κτιρίου της Ελληνικής Λυρικής Σκηνής και Ακαδημίας "Maria Callas", μέσω της οποίας ως Πρόεδρος του Δ.Σ. συνεχίζει τις επίπονες προσπάθειες για το έργο ζωής στο οποίο η ίδια έχει αφιερωθεί τα τελευταία οκτώ χρόνια.

ΧΟΡΩΔΙΑ «ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ»

Η Χορωδία «Μακεδονία» ιδρύθηκε το 1993 από το Γενικό Διευθυντή των Μουσικών Συνόλων της Ε.Π.Τ. Μίκη Θεοδωράκη, με διευθυντή τον Αντώνη Κοντογεωργίου. Η Χορωδία που αριθμεί 45 μόνιμα μέλη, προέρχεται σχεδόν εξ ολοκλήρου από τα μέλη της Χορωδίας του Δήμου Θεσσαλονίκης που μετέπειτα μετονομάστηκε σε Χορωδία Φίλων της Μουσικής Θεσσαλονίκης.

Η Χορωδία «Μακεδονία» πραγματοποίησε ήδη 80 συναυλίες από την ίδρυσή της το 1993 έως και σήμερα, με συμφωνικές ορχήστρες από τις οποίες αναφέρονται έντεκα στο Ηρώδειο, μία στο Μόναχο (Φεστιβάλ Ευρωπαϊκών Ορχηστρών σε συνεργασία με την Κρατική Ορχήστρα Αθηνών), δώδεκα στις ΗΠΑ και Καναδά, τρεις συναυλίες στα πλαίσια του Φεστιβάλ των Δημητρίων, δύο συναυλίες στα πλαίσια του Φεστιβάλ της Επιδαύρου, είκοσι οκτώ συναυλίες στο Μέγαρο Μουσικής Αθηνών. Τον Ιανουάριο του 1997 εγκαίνιασε τις εκδηλώσεις της Πολιτιστικής Πρωτεύουσας της Ευρώπης «Θεσσαλονίκη 1997», ενώ τον Ιανουάριο του 2000 συμμετείχε στη συναυλία εγκαινίων του Μεγάρου Μουσικής Θεσσαλονίκης. Την παραμονή της Πρωτοχρονιάς του 2000, μαζί με τη Χορωδία της Ε.Π.Τ., συμμετείχε στη συναυλία υποδοχής του νέου αιώνα στον Ιερό Βράχο της Ακροπόλεως.

Το ρεπερτόριο της Χορωδίας, συνυπολογίζομένου και εκείνου ως Χορωδίας Φίλων της Μουσικής, ξεπερνά τα 120 έργα, από τα οποία 30 σε πρώτη ελληνική εκτέλεση, οκτώ όπερες, καθώς και 150 περίπου μικρότερες συνθέσεις a capella ή με μικρότερο οργανικό σύνολο. Έχει συμμετάσχει σε έργα των J.S. Bach, C.Ph.E. Bach, L.v. Beethoven, H. Berlioz, J. Brahms, G. Canchelli, A. Dvorak, G. Faure, C. Franck, C.W.R. von Gluck, J. Haydn, L. Janacek, G. Mahler, F. Mendelssohn, G. Menotti, W.A. Mozart, C. Orff, G.B. Pergolesi, S. Prokofiev, M. Ravel, G. Rossini, A. Schoenberg, D. Schostakovich, F. Schubert, G. Verdi, A. Vivaldi, M. Αδάμη, N. Αστρινίδη, M. Θεοδωράκη, I. Ξενάκη, Γ. Χρήστου.

Έχει συμπράξει επανειλημμένα με τις Κρατικές Ορχήστρες Θεσσαλονίκης και Αθηνών, τη Συμφωνική Ορχήστρα της Ε.Π.Τ., όπως και με τις: Φιλαρμονική του Λονδίνου, I Solisti Veneti, Φιλαρμονική Ορχήστρα του Στρασβούργου, Ορχήστρα της Πράγας και με μαέστρους, όπως οι: Kurt Masur, Claudio Scimone, Helmut Reiling, Yehudi Menuhin, Jansung Kachidze, Michel Tabachnick, Vladimir Askenazy. Έχει συμπράξει με σολίστες παγκοσμίου φήμης, όπως οι: Yehudi Menuhin, Yuri Bashmet, Αγνή Μπάλτσα, Μαρκέλλα Χατζιάνο, Φραγκίσκο Βουτσίνο, Silvio Gualda, Marina Domashenko, Luis Bakalov και Hector Ullisses Pasarella.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΚΟΝΤΟΓΕΩΡΓΙΟΥ

Διευθυντής χορωδίας

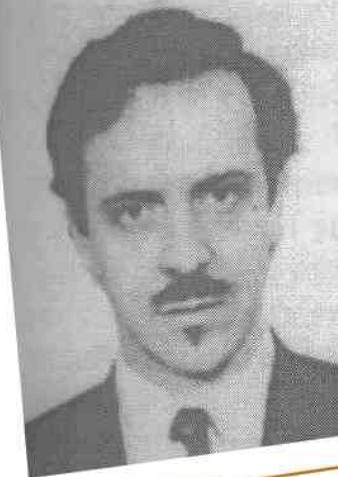
Ο Αντώνης Κοντογεωργίου γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη. Σπούδασε στο Κρατικό Ωδείο Θεσσαλονίκης θεωρητικά, πιάνο και τραγούδι με τη Φ. Νικολαϊδου, στην Ιατρική Σχολή του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, σπουδές που διέκοψε για να συνεχίσει στο R. Strauss Konservatorium του Μονάχου και στην Ανώτατη Μουσική Ακαδημία του Μονάχου, απ' την οποία και απεφοίτησε με δύο διπλώματα-Magister, Διεύθυνσης Χορωδίας και Ορατορίου-Lied. Παρακολούθησε, επίσης, μαθήματα στην καλοκαιρινή Ακαδημία Mozarteum του Ζάλτσμπουργκ, καθώς και στα τμήματα αριστούχων τραγουδιού της Ζυρίχης.

Έχει λάβει βραβεία σε πολλούς διαγωνισμούς. Ενδεικτικά αναφέρονται: Διεθνής διαγωνισμός «Μαρία Κάλλας» (Lied-Ορατόριο), Ακαδημία Αθηνών (βραβείο «Σ. Μοτσενίγου»), Τρίτο Πρόγραμμα της E.P.T. (βραβείο «Μαρία Κάλλας»), Ένωση κριτικών θεάτρου και μουσικής (Μέγα βραβείο μουσικής), Εθνικό Συμβούλιο Μουσικής (Unesco).

Κατά καιρούς οργάνωσε και διηγήθηνε πολλές χορωδίες και το σολιστικό σύνολο «ΟΙ ΤΡΑΓΟΥΔΙΣΤΕΣ», με το οποίο παρουσίασε μεταξύ των άλλων σε πρώτη εκτέλεση όλο το σωζόμενο έργο του Φραγκίσκου Λεονταρίτη. Δίδαξε μουσική στο Κολέγιο Anatolia, σε πολλά Ωδεία, σε 26 σεμινάρια, και οργάνωσε πολλές συναντήσεις χορωδιών. Δημοσίευσε πολλά ειδικά άρθρα και πραγματοποίησε πέντε χορωδιακές εκδόσεις, 28 δισκογραφικές παραγωγές και πάνω από 600 ραδιοφωνικές και Το 1977, με πρόσκληση του τότε Διευθυντή του Τρίτου Προγράμματος της E.P.T., Μάνου Χατζιδάκι, επέστρεψε από τη Γερμανία στην Ελλάδα, όπου για πρώτη φορά οργάνωσε χορωδία στην Ελληνική Ραδιοφωνία, τη Χορωδία του Τρίτου Προγράμματος, τη σημερινή Χορωδία της E.P.T., της οποίας είναι ο μόνιμος Διευθυντής. Υπήρξε από τα βασικά στελέχη του Τρίτου Προγράμματος του Μάνου Χατζιδάκι. Είναι, επίσης, διευθυντής της Χορωδίας «Μακεδονία», της Χορωδίας του Ελληνικού Φεστιβάλ και του Κέντρου Χορωδιακής Πράξης του Υπουργείου Πολιτισμού στην Κεφαλονιά. Διετέλεσε για δεκαπέντε χρόνια διευθυντής της χορωδίας του Ωδείου Αθηνών και για επτά χρόνια πρόεδρος της Καλλιτεχνικής Επιτροπής της Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης.

Πραγματοποίησε σαν σολίστ ή μαέστρος πάνω από χίλιες παραστάσεις στην Ελλάδα, Γερμανία, Αυστρία, Ισπανία, Φινλανδία, Γιουγκοσλαβία, Γαλλία, Κύπρος, Αίγυπτος, Τουρκία, Ιταλία, Τυνησία, Ηνωμένες Πολιτείες, Καναδάς, συνεργάστηκε με όλες σχεδόν τις ελληνικές ορχήστρες, καθώς και με πολλές ξένες και με διάσημους αρχιμουσικούς, (Ashkenazy, Bernstein, Delacott, Fischer, Koch, Kolomer, Kord, Lazarev, Marriner, Menuhin, Mazur, Ranzani, Rilling, Sanzognio, Seibel, Scimone, Simonov, Tabashnik, Weickert, Viotti). Το ρεπερτόριό του περιλαμβάνει 136 χορωδιακά έργα με ορχήστρα, (από τα οποία 81 τα παρουσίασε σε πρώτη ελληνική εκτέλεση), 870 άλλα χορωδιακά, 23 όπερες και πάνω από 800 Lieder.

Πολλοί Έλληνες συνθέτες τού ύχουν αφιερώσει έργα τους.

ΑΡΙΕΣ ΚΑΙ ΧΟΡΩΔΙΑΚΑ ΑΠΟ ΟΠΕΡΕΣ ΤΟΥ 19ου ΑΙΩΝΑ

Τον 19ο αιώνα στην Ιταλία η μουσική εξελίσσεται κυρίως μέσα από την όπερα και μάλιστα μέσα από τις όπερες τεσσάρων συνθετών: στην αρχή του αιώνα του Ροσσίνι (1792-1868), μεταξύ των δεκαετιών 1830 με 1850 του Μπελλίνι (1801-1835) και του Ντονιτσέππι (1797-1848) και στη συνέχεια του Βέρντι (1813-1901). Ο Ροσσίνι θέτει με τις όπερές του νέες βάσεις για την ιταλική όπερα, τις οποίες οι μεταγενέστεροι εξελίσσουν κυρίως ως προς την συναισθηματική έκφραση και τον ψυχολογικό χαρακτηρισμό των πρωταγωνιστών μέσα από τη μουσική.

VINCENZO BELLINI (1801-1835)

Ο Βιντσέντσο Μπελλίνι έφτασε μετά τις σπουδές του (στην γενέτειρά του Κατάνια και στη Νάπολη) στο Μιλάνο, όπου σε ηλικία 26 ετών κέρδισε το κοινό με την τρίτη του όπερα «*Ο Πειρατής*» (*Il Pirata*, 1827). Η όπερα αυτή διαδραματίζεται στη Σικελία το 13ο αιώνα. Η Ιμογένη αναγκάζεται να παντρευτεί το Δούκα της Καλδόρα για να σώσει τον πατέρα της. Ο αγαπημένος της, ο Κόμης του Γκουαλτιέρο, ως οπαδός της αντίθετης παράταξης, έχει προηγουμένως νικηθεί σε μάχη και γίνεται αρχηγός μιας ομάδας από πειρατές. Στο μεταξύ, ο Ερνέστο συλλαμβάνει τους πειρατές και ψάχνει για τον Γκουαλτιέρο ανάμεσα στους επιζώντες. Κάποιοι άμως ξεφεύγουν μέσα στην καταιγίδα και ξεβράζονται στην ακτή. Ανάμεσά τους και ο Γκουαλτιέρο. Η Ιμογένη, που έχει βγει, γιατί είδε ένα άσχημο όνειρο, τον συναντά και του εξηγεί γιατί παντρεύτηκε τον Ερνέστο. Αργότερα ο Γκουαλτιέρο προσπαθεί να πείσει την Ιμογένη να τον ακολουθήσει, αλλά εκείνη αρνείται. Ο άνδρας της τους βρίσκει μαζί και στη διαμάχη που ακολουθεί, ο Γκουαλτιέρο σκοτώνει τον Ερνέστο. Ο Γκουαλτιέρο παραδίδεται και την παρακαλεί να τον συγχωρέσει.

Στην τελική σκηνή, που ακούγεται απόψε, μια ελεγειακή εισαγωγή του αγγλικού κόρνου και της άρπας συνοδεύουν την Ιμογένη, που πλησιάζει καταβεβλημένη με το γιο της. Στην πρώτη λυρική κορύφωση (*Col sorriso*) η Ιμογένη εκφράζει την ελπίδα ότι μέσω του παιδιού θα κερδίσει τη συγχώρεση του πατέρα του. Στη συνέχεια, η χορωδία αναφέρει πως ο Γκουαλτιέρο καταδικάστηκε. Έτσι η Ιμογένη χάνει κάθε αίσθηση για την πραγματικότητα και τραγουδά μία άκρως δραματική καμπαλέττα (*O sole ti vela*), όπου οι κολορατούρες τονίζουν την έντονη συγκίνηση. Ο Μπελλίνι συνεχίζει τις επιτυχίες του στη Σκάλα του Μιλάνου, ειδικά το 1830 και 1831, όπου γράφει τους «*Καπουλέτους*», την «*Υπνοβάτιδα*» και τη «*Νόρμα*». Είναι οι όπερες του ώριμου ύφους του, με τις οποίες αναγνωρίζεται ακόμη και εκτός Ιταλίας.

Στην όπερα «*Oι Καπουλέτοι και οι Μοντέκοι*» (1830), ο Μπελλίνι κατάφερε πετυχημένα να επεξεργαστεί τον παλιό θρύλο του Ρωμαίου και της Ιουλιέττας σε μια όπερα γεμάτη λυρικές μελωδίες και έντονο πάθος, κυρίως στις σκηνές μάχης. Ωστόσο, συνεχώς είναι ευδιάκριτη μια μελαγχολική χροιά. Η πρώτη λυρική κορύφωση επιτυγχάνεται στο τέλος της Α' πράξης, όταν η Ιουλιέττα νιώθει μοναξιά χωρίς τον αγαπημένο της και αναστενάζει για τα σχέδια των γονιών της. Η άρια της, σε δύο ενότητες, είναι ιδιαίτερα λιτή. Δύο εκφραστικά θέματα είναι κυρίαρχα και η όλη διάθεση υποστηρίζεται εμπνευσμένα από την ορχήστρα, όπου ξεχωρίζουν το κόρvo και η άρπτα.

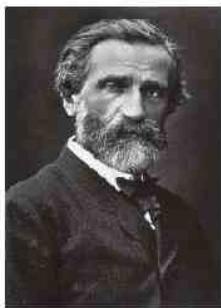
«*H Yπνοβάτιδα*» (*La Sonnambula*, 1831) διαφέρει κάπως από τις άλλες όπερες του Μπελλίνι λόγω της θεματικής της, καθώς διαδραματίζεται σε ελβετικό χωριό στην εποχή του συνθέτη. Ο Ελβίνο, ένας νεαρός πλούσιος γαιοκτήμονας αρραβωνιάζεται την Αμίνα, μια απλή κοπέλα, προκαλώντας τη ζήλια της Λίζε. Στο πανδοχείο της Λίζε περνά τη νύχτα ένας κόμης. Η Αμίνα, που υπνοβατεί, πηγαίνει στο δωμάτιό του και η Λίζε την καταγγέλλει. Ο κόμης βεβαιώνει την αθωότητα της Αμίνας, αλλά δεν τον πιστεύουν και ο Ελβίνο τής παίρνει το δαχτυλίδι. Όταν όμως τη βλέπουν να υπνοβατεί πραγματικά και μάλιστα να φωνάζει απεγνωσμένα τον Ελβίνο, την πιστεύουν. Έτσι, η Αμίνα ξυπνά στην αγκαλιά του αγαπημένου της και τραγουδά για τη λύτρωσή της μέσα από την αγάπη. Ο συνθέτης εδώ αντλεί την έμπνευσή του περισσότερο από απλές λαϊκές ή λαϊκοφανείς μελωδίες, ωστόσο δίνει στο ρόλο της Αμίνας ξεχωριστή βαρύτητα με τις κολορατούρες, που κορυφώνονται στην τελική σκηνή.

«*Νόρμα*» (1831). Είναι ίσως η πιο γνωστή όπερα του Μπελλίνι στην Ελλάδα, λόγω της θαυμάσιας ερμηνείας της Καβατίνας "Casta Diva" από τη Μαρία Κάλλας. Η «*Νόρμα*» φανερώνει μάλλον περισσότερο από κάθε άλλη όπερα του Μπελλίνι τα ανθρώπινα πάθη με τα μέσα της εκφραστικής μελωδίας, δυνατότητα που θα τελειοποιήσει αργότερα ο Βέρντι. Η δραματική εισαγωγή της όπερας προετοιμάζει το θεατή για τις διαπλοκές της υπόθεσης, τόσο λόγω των συγκρούσεων μεταξύ των Γαλατών με τους Ρωμαίους όσο και λόγω των συναισθηματικών συμπλοκών των πρωταγωνιστών. Η εισαγωγή οδηγείται σε μια «φωτεινή» κατάληξη, που προϊδεάζει την αυτοθυσία της Νόρμας και του αγαπημένου της ως λύτρωση. Η Καβατίνα της Νόρμας είναι από τις δυσκολότερες, αλλά συνάμα από τις λυρικότερες προσευχές που παρουσιάζει η φιλολογία της όπερας.

GAETANO DONIZETTI (1797 - 1848)

Ενώ από τις όπερες του Μπελλίνι λείπει τελείως η κωμική πλευρά, ο Γκαετάνο Ντονιτσέττι γράφει τις τελευταίες κωμικές όπερες, τις οποίες επεξεργάζεται παράλληλα με τις άκρως τραγικές του όπερες. Η «*Άννα Μπολένα*» (1830) ανήκει φυσικά στις τραγικές όπερες και, μολονότι είναι η δεύτερη όπερα του Ντονιτσέττι, ο συνθέτης πετυχαίνει μια αρκετά δραματική στάση, ειδικά στο ρόλο της πρωταγωνίστριας και προμηνύει τη μεγάλη του τραγική όπερα «*Λουτσά ντι Λάμμερμουρ*» (1835). Ο Άγγλος Βασιλιάς Ερρίκος ο 8ος έχει βαρεθεί τη δεύτερη του σύζυγο, την Άννα Μπολέν, γιατί έχει βρει μια άλλη κυρία των τιμών πολύ πιο ελκυστική. Έτσι αναζητά μια αιτία για να διώξει τη βασίλισσα. Την κατηγορεί για μοιχεία με έναν παλιό της φίλο και το δικαστήριο την καταδικάζει σε θάνατο. Η όπερα κορυφώνεται στη μεγάλη τελική σκηνή, όπου η βασίλισσα, που είναι αθώα, αποχαιρετά τις κυρίες των τιμών της και επιπλέον συγχωρεί τον σύζυγό της.

GIUSEPPE VERDI (1813 - 1901)

Ο Τζιουζέππε Βέρντι ολοκληρώνει τα δραματικά και λυρικά επιτεύγματα των προκατόχων του και τα οδηγεί σε μια απόλυτη ενότητα της μουσικής με το χαρακτήρα του ρόλου αλλά και της σκηνής. Ο Βέρντι εξισορροπεί το δεξιοτεχνικό στοιχείο του μπελκάντο με τις δραματουργικές ανάγκες του έργου, κάτι που τελειοποιεί στις όπερες της μεσαίας περιόδου, αρχής γενομένης από τον «*Ριγκολέττο*» (1851). Στις πρώτες του όπερες κυριαρχεί ακόμα το λυρικό στοιχείο ως αυτοσκοπός, χωρίς να δίνει συνοχή σε όλο το έργο. Πάντως, οι πρώτες όπερες του Βέρντι, με τις ευγενικές, λυρικές μελωδικές γραμμές τους, είναι δημοφιλείς μέχρι τις μέρες μας. Ένα τέτοιο έργο είναι και η τρίτη όπερα του Βέρντι, ο «*Ναμπούκο*» (1842), που έκανε διάσημο το συνθέτη στην Ιταλία.

Ο Ναβουχοδονόσορας (Ναμπούκο), βασιλιάς της Βαβυλώνας, έχει καταλάβει την Ιερουσαλήμ. Εκεί μια σκλάβα καταφέρνει να πάρει στα χέρια της τα ηνία της κυβέρνησης, ζητώντας από το Ναβουχοδονόσορα να σκοτώσει τους Εβραίους. Οι Εβραίοι μαζεύονται και τραγουδούν το πασίγνωστο χορωδιακό «*Va pensiero*». Υστερα από μια μεγάλη εισαγωγή της ορχήστρας η πλέον διάσημη μελωδία ξεκινά μονόφωνα, σαν προσευχή. Το τραγούδι των Ισραηλιτών εκφράζει την επιθυμία τους για τη Σιών, την μακρινή πατρίδα. Το κοινό της Ιταλίας συνειδητοποίησε από τότε τη συμβολική σχέση του θέματος με τον απελευθερωτικό αγώνα της Ιταλίας από την Αυστρία, καθώς το χορωδιακό αυτό εκφράζει την προφητεία για ένα καλύτερο μέλλον.

«Ο Τροβαδούρος» (*Il Trovatore*, 1853) είναι μία από τις πιο αγαπημένες όπερες του Βέρντι της μεσαιάς περιόδου, στην οποία ο συνθέτης φανερώνει μια ιδιαίτερα λεπτή επεξεργασία των πρωταγωνιστικών χαρακτήρων. Το κεντρικό πρόσωπο, ο Μανρίκο, παρουσιάζεται ως τσιγγάνος. Στην πραγματικότητα, όμως, είναι ο αδελφός του κόμη Λούνα, ο οποίος είχε απαχθεί από μια τσιγγάνα, όταν ήταν μωρό. Έτσι ο Μανρίκο εμπλέκεται σε διαφορές με τον κόμη, ο οποίος αγαπά την ίδια γυναίκα και θέλει να εκδικηθεί την τσιγγάνα.

Στη δεύτερη πράξη παρακολουθούμε τους τσιγγάνους που έχουν μαζευτεί σε κάποια ερείπια και τραγουδούν μια, ταιριαστή στην ατμόσφαιρα, μελωδία, ενώ η «μητέρα» του Μανρίκο, η τσιγγάνα Ατζουτσένα, αναπολεί δικές της αναμνήσεις. Συνήθως ο ακροατής θυμάται πρώτα τις ωραίες μελωδίες στις άριες από τις όπερες του Βέρντι, αλλά ο συνθέτης βρίσκει εξίσου καταπληκτικές μελωδικές γραμμές για τα χορωδιακά μέρη, τα οποία συνήθως παίζουν σημαντικό δραματουργικό ρόλο μέσα στο έργο.

Ο Βέρντι έγραψε συμφωνικές εισαγωγές για πολύ λίγες όπερες. Από αυτές οι σπουδαιότερες είναι «Η δύναμη του πεπρωμένου», «Ναμπούκο» και «Σικελικοί Εσπερινοί». Ο Βέρντι απομακρύνεται πλέον από τα πρότυπα των κλασικών εισαγωγών (των Μότσαρτ, Μπετόβεν, Βέμπερ κτλ.), που βασίζονταν συχνά στη μορφή σονάτας. Αντιθέτως, παρουσιάζει στις εισαγωγές του τα κυριότερα μοτίβα της όπερας σε ελεύθερη μορφή, προετοιμάζοντας έτσι ψυχολογικά τον ακροατή για το δράμα που ακολουθεί.

Η όπερα «Σικελικοί Εσπερινοί» του Βέρντι γράφτηκε για το Παρίσι, όπου και πρωτοπαίχθηκε στις 13 Ιουνίου 1855. Τότε σημείωσε πολύ μεγάλη επιτυχία, ενώ σιγά-σιγά ξεχάστηκε. Από το έργο έχει επιζήσει μόνο η *Εισαγωγή*, που μπορεί να θεωρηθεί σαν σύνοψη όλου του μελοδράματος, εκθέτοντας τα σπουδαιότερα μοτίβα του. Μέσα από την εισαγωγή περνά η πνοή της σικελικής επανάστασης: Όλη η εισαγωγή αναπτύσσεται φωτεινή, ζωηρή και δυνατή, από την αρχή σε ελάσσονα τρόπο, φθάνοντας ως την ωραία φράση των βιολοντσέλων και το αποθεωτικό *Stretto*.

Η «Δύναμη του Πεπρωμένου» (1862) είναι μάλλον η πιο μελωδική όπερα της μεσαιάς περιόδου του συνθέτη. Διατηρώντας ακόμη τις αναφορές της στη «μεγάλη» όπερα του 19ου αιώνα, η «Δύναμη του Πεπρωμένου» παρουσιάζει ποικίλες δραματουργικές καταστάσεις, που ταίριαζαν στο δραματικό ένστικτο του Βέρντι. Την όπερα διατρέχει ένα χαρακτηριστικό μοτίβο, που συμβολίζει την ανησυχία των πρωταγωνιστών, οι οποίοι δέχονται τα χτυπήματα της μοίρας. Η χορωδία παίζει σημαντικό ρόλο στην πλοκή του έργου. Ένα από τα λυρικότερα σημεία είναι η προσευχή της Λεονόρας. Η ηρωίδα, έχοντας βρει καταφύγιο σε ένα μοναστήρι, ζητά από την Παναγία προστασία και λύτρωση.

Evelin Voigtmann

SATURDAY NOVEMBER 19th

ARISTOTLE UNIVERSITY HALL

STARTING TIME: 21:00

ΜΑΔΗΜΗΤΡΙΑ

Under the auspices
of the 40th "Demetria" Festival

G. Verdi (1813 - 1901)

Overture from the opera "I Vespri Siciliani"

"La vergine degli angeli": Aria for soprano, chorus and orchestra
from the opera "La forza del destino"

"Chorus of the Gypsies" from the opera "Il Trovatore"

V. Bellini (1801-1835)

"Oh quante volte, oh quante": Aria for soprano and orchestra
from the opera "I Capuleti ed I Montecchi"

"Casta Diva": Aria for soprano, chorus and orchestra
from the opera "Norma"

Intermission

V. Bellini (1801-1835)

Overture from the opera "Norma"

"Ah! Non Credea mirarti": Aria for soprano and orchestra
from the opera "Sonnambula"

G. Verdi (1813 - 1901)

"Chorus of the Hebrew slaves"
from the opera "Nabucco"

G. Donizetti (1797 - 1848)

"Piangete voi -Al dolce guidami": Aria for soprano and orchestra
from the opera "Anna Bolena"

V. Bellini (1801-1835)

"Oh s' io potessi-Col sorriso d' innocenza":

Aria for soprano, chorus and orchestra from the opera "Il Pirata"

Myron Michailidis

conductor

Vasso Papantoniou

soprano

Chorus "Macedonia"

chorus conductor:

A. Kontogeorgiou

ΜΙΑ ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΤΗΣ Κ.Ο.Θ.
ΥΠΟ ΤΗΝ ΑΙΓΙΔΑ ΤΟΥ
«ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ»

C.Chaplin:
«Τα φώτα της πόλης» (1931)
("City Lights")
Α' πανελλήνια εκτέλεση

Christof Escher
διευθυντής ορχήστρας

Η ταινία-θρύλος του Τσάρλι Τσάπλιν, με την οποία
μεγάλωσαν όλες οι γενιές κατά τα τελευταία 70
χρόνια. Σε Α' πανελλήνια παρουσίαση
με τη ζωντανή μουσική συνοδεία της Κ.Ο.Θ.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 25 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

ΡΑΔΙΟ ΣΙΤΥ

ΩΡΑ ΕΝΑΡΞΗΣ: 21:00

Οι επόμενες συναυλίες της Κ.Ο.Θ.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 2 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

ΜΕΓΑΡΟ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΩΡΑ ΕΝΑΡΞΗΣ: 21:00

Πληροφορηθείτε τα νέα και τις δραστηριότητες της Κ.Ο.Θ. από τη ζωντανή ραδιοφωνική εκπομπή **Η Κ.Ο.Θ. στον "Λόγου και Τέχνης 100.6"** με ζωντανές συνεντεύξεις και σχόλια, κάθε Τετάρτη στις 19:00. Την εκπομπή παρουσιάζει ο Αντώνης Σαραγιώτης.

ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤΑ 80 ΧΡΟΝΙΑ ΤΟΥ ΜΙΚΗ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗ

Έργα Μ.Θεοδωράκη:

«Αντιγόνη»: Μουσική από μπαλέτο (1959)
Α' εκτέλεση από την Κ.Ο.Θ.

«Ελικών», για πιάνο και ορχήστρα (1952)
Α' εκτέλεση από την Κ.Ο.Θ.

«Καρναβάλι»: Σουίτα-μπαλέτο σε οκτώ μέρη
για ορχήστρα
Α' εκτέλεση από την Κ.Ο.Θ.

Κάρολος Τρικολίδης
διευθυντής ορχήστρας
Στέφανος Θωμόπουλος
πιάνο

Σε ένα αφιέρωμα για τα 80 χρόνια
του Μίκη Θεοδωράκη, ερμηνεύονται τρία σημαντικά συμφωνικά
έργα του μεγάλου Έλληνα συνθέτη. Συμπράττει ο Θεσσαλονικιός
πιανίστας Στέφανος Θωμόπουλος.

Τιμές εισιτηρίων Κ.Ο.Θ.

Πλατεία Α'	20 €
Πλατεία Β' - Θεωρεία	12 €
Εξώστης	9 €
Μειωμένο* - Ομαδικό	9 €
Πλατεία - Θεωρεία	6 €
Εξώστης	6 €

Οικογενειακό
Πλατεία Α'
Πλατεία Β'- Θεωρεία
Εξώστης

40 €
24 €
18 €

*εκπαιδευτικοί, φοιτητές, μαθητές, σπουδαστές ωδείων

Τιμές Συνδρομών [-25%]

9 συναυλίες + μία συναυλία προσφορά 19/11
[30/09, 14/10, 21/10, 27/10, 25/11, 02/12, 10/12, 23/12, 01/01/06]

Πλατεία Α'	135 €
Πλατεία Β'/Θεωρεία	80 €
Εξώστης	60 €
Φοιτητική συνδρομή - Ειδική τιμή	
Όλες οι ζώνες (εκτός πλατείας Α')	40 €

Πληροφορίες για συνδρομές στο τηλ.: 2310 589164

Εισιτήρια και συνδρομές προπωλούνται στο Ταμείο της Κ.Ο.Θ.
(Εθν. Αμύνης 2, Μέγαρο Εταιρίας Μακεδονικών Σπουδών).

Δευτέρα και Τετάρτη 10:00 - 16:00,
Τρίτη και Πέμπτη 10:00 - 13:00 και 17:00 - 20:00
Παρασκευή 10:00 - 13:00

Την ημέρα της εκάστοτε συναυλίας στο Μ.Μ.Θ. / Α.Π.Θ. από 19:00 - 21:00

Τηλέφωνο ταμείου: 2310 236990

Ιστοσελίδα: www.tsoo.gr

Ομαδικό εισιτήριο

Ειδική τιμή εισιτηρίου (ομαδικό) ισχύει για γκρουπ άνω των 20 ατόμων κατόπιν συνεννόησης με το ταμείο της Κ.Ο.Θ.

Η Κ.Ο.Θ. διατηρεί το δικαίωμα - αν χρειαστεί - να τροποποιήσει το πρόγραμμα

Η είσοδος μετά την έναρξη της συναυλίας επιτρέπεται μόνο στο διάλειμμα

Η είσοδος στη συναυλία επιτρέπεται σε παιδιά 6 ετών και πάνω

Απαγορεύεται αυστηρά η βιντεοσκόπηση, η φωτογράφηση και η μαγνητοφώνηση κατά τη διάρκεια της συναυλίας

ΟΙ ΜΟΥΣΙΚΟΙ ΤΗΣ Κ.Ο.Θ.

Καλλιτεχνικός Διευθυντής

Μύρων Μιχαηλίδης

Μόνιμος Αρχιμουσικός

Κάρολος Τρικολίδης

A' Βιολιά

Εξάρχοντες

Σίμων Παπάνας

Αντώνης Σουαμογλου

Kορυφαίοι A'

Μίκης Μιχαηλίδης

Γεώργιος Πετρόπουλος

Tutti

Μαρία Δρούγου

Μαρία Σουέρεφ

Ευάγγελος Παπαδημήτρης

Εύη Δελφινοπούλου

Κρυστάλλης Αρχοντής

Γεώργιος Κανδυλίδης

Ανδρέας Παπανικολάου

Γκρέτα Παππά

Μαρία Σπανού

Ευτυχία Ταλακούδη

Χριστίνα Λαζαρίδου

Ευστράτιος Κακάμπουρας

Έκτορας Λάππας

Γεώργιος Γαρυφαλλάς

B' Βιολιά

Kορυφαίοι A'

Ανθούλα Τζίμα

Ντάρια Κάτσιου

Kορυφαίοι B'

Νικόλαος Αρχοντής

Αλκέτας Τζιαφέρης

Tutti

Μίμης Τοπτσίδης

Θανάσης Θεοδωρίδης

Δέσποινα Παπαστεργίου

Isabelle Both

Ευαγγελία Κουζώφ

Πότη Μυλαράκη

Ελευθέριος Αδαμόπουλος

Μαρία Εκλεκτού

Μικέλ Μιχαηλίδης

Ίγκορ Σελαλμαζίδης

Γεώργιος Κουγιουμτζόγλου

Ίγγα Συμονίδου

Βιόλες

Kορυφαίοι A'

Νεοκλής Νικολαΐδης

Χαρά Σειρά

Kορυφαίοι B'

Αντώνης Πορίχης

Αλεξάνδρα Βόλτη

Tutti

Φελίτσια Ποπίκα

Ειρήνη Παραλίκα

Χρήστος Βλάχος

Κατερίνα Μητροπούλου

Βιολέτα Θεοδωρίδου

Δημήτριος Δελφινόπουλος

Ρόζα Τερζάν

Βιολοντσέλα

Kορυφαίοι A'

Βασιλής Σαΐτης

Απόστολος Χανδράκης

Tutti

Φλέρυ Κοντογιαννάκη

Γεώργιος Μανώλας

Βίκτωρ Δάβαρης

Δημήτρης Πολυζωίδης

Ιωάννης Στέφος

Χρήστος Γρίμπας

Κοντραμάσα

Kορυφαίοι A'

Γεώργιος Γράλιστας

Χαράλαμπος Χειμαριός

Kορυφαίοι B'

Ιωάννης Χατζής

Ηρακλής Σουμελίδης

Tutti

Αναστάσιος Μαυρουδής

Ελένη Μπουλασίκη

Ειρήνη Παντελίδου

Λεωνίδας Κυριδής

Μιχάλης Σαπουντζής

Γιώργος Πολυχρονιάδης

Φλάσια

Kορυφαίοι A'

Πέτρος Σουσάμογλου

Νικολός Δημόπουλος

Kορυφαίοι B'

Γεώργιος Κανάτσος

Γιάννης Ανισέγκος

Tutti

Νίκος Κουκής

Όμπος

Kορυφαίοι A'

Δημήτριος Καλπαξίδης

Δημήτρης Κίτσος

Kορυφαίοι B'

Νικόλαος Καλπαξίδης

Ιωάννης Ραζάκωφ

Tutti

Θωμάς Μητριζάκης

Κλαρινέτα

Kορυφαίοι A'

Κοσμάς Παπαδόπουλος

Χρήστος Γραονίδης

Kορυφαίοι B'

Πόλλα Σμιθ-Διαμαντή

Αλέξανδρος Σταυρίδης

Tutti

Βασίλειος Καρατζίβας

Τρομπόνια

Kορυφαίοι A'

Φιλήμων Στεφανίδης

Kορυφαίοι B'

Φώτιος Δράκος

Tutti

Ευάγγελος Μπαλτάς

Τούμπα

Kορυφαίοι B'

Γεώργιος Τηνιακούδης

Τύμπανα

Kορυφαίοι A'

Δημήτριος Βίττης

Κρουστά

Kορυφαίοι B'

Κωνσταντίνος Βαβάλας

Μαρία Πουλιούδη

Tutti

Μαλίνα Ηλιοπούλου

Άρπα

Kορυφαίοι A'

Κατερίνα Γήμα

Οι μόνιμοι μουσικοί της Κ.Ο.Θ. αναφέρονται με σειρά αρχαιότητας

Έφορος Κ.Ο.Θ.:

Ελένη Μπουλασίκη

Αναπληρωτής Εφόρου Κ.Ο.Θ.:

Ιωάννης Στέφος

Φροντιστές:

Πέτρος Γιάντσης

Γιώργος Νιμπής

Η ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΤΗΣ Κ.Ο.Θ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Μύρων Μιχαηλίδης
email: director@tssο.gr

ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ

Φίλιππος Χατζησάμου
Τηλ.: 2310 589160
email: philh@tssο.gr

ΓΡΑΦΕΙΟ ΔΗΜ. ΣΧΕΣΕΩΝ

Πηνελόπη Σερδάρη
Τηλ.: 2310 589158
email: artistic-dep@tssο.gr

ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ

Βαγγέλης Γιασημακόπουλος
Τηλ.: 2310 589165
email: vangelis@tssο.gr

Μαρία Νιμπή
Τηλ.: 2310 589163
Νίκος Κυριακού
Τηλ.: 2310 589164
email: info@tssο.gr

ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ

Βαγγέλης Γιασημακόπουλος
Τηλ.: 2310 589165

ΠΡΟΒΟΛΗ & ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ

Πηνελόπη Σερδάρη
Τηλ.: 2310 589158
email: artistic-dep@tssο.gr
Νίκος Κυριακού
Τηλ.: 2310 589164
email: info@tssο.gr

ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟ

Στεφανία Γιάντση
Τηλ.: 2310 589157
Μανώλης Αδάμος
Τηλ.: 2310 589159
email: economics@tssο.gr

ΜΟΥΣΙΚΟ ΑΡΧΕΙΟ

Λίνα Μυλωνάκη
Τηλ.: 2310 589156
email: lina@tssο.gr

ΤΑΜΙΑΣ

Έλενα Παράσχου
Τηλ.: 2310 236990

www.tssos.com

ΜΕΓΑΣ ΧΟΡΗΓΟΣ Κ.Ο.Θ.

GALAXIA
VACATION CLUB

ΧΟΡΗΓΟΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ:
• ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ® • Πανασέληνος
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΕΠΙΛΟΥΓΕΣ

ΧΟΡΗΓΟΣ:

